ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΧΙ ΝΕ ΠΟΛΙΤΙΔΑ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Διευθυντής: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΚΡΑΒΑΝΗΣ

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΤΗΣΙΑ
Εσωτερικού Δρ. 60. || Εξωτερικού Φρ. 75
ΕΞΑΜΗΝΟΣ
Εσωτερικού Δρ. 35 || Εξωτερικού Φρ. 40
Διαχειριστής: ΝΙΚ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Τὸ φύλλον λεπτὰ 30

ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΠΕΜΠΤΗ 4 Αὐγούστου 1922

ΕΤΟΣ ΙΑ'.—Ἀριθ. 3331

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ἡ Κυβερνητικὴ ἀπαισιοδοξία ἐπὶ τοῦ συντόμου τῆς ταχείας λύσεως τῶν Ἑλληνικῶν ὑποθέσεων ἐπιτείνεται.

Παραλλήλως ὅμως πρὸς αὐτὴν αὐξάνει καὶ τὸ ἀναιδὲς πεῖσμα τῶν ναυαγησάντων Κυβερνητῶν ὅπως διατηρηθῶσιν ἀντὶ πάσης θυσίας εἰς τὴν ἀρχήν, περιφρονοῦντες τὴν καταφῶρως ἐναντίον των ἐκδηλουμένην λαϊκὴν θέλησιν, ἀδιαφοροῦντες διὰ τοὺς κινδύνους οὓς ἐπισωρεύουν ἐπὶ τῆς πατρίδος διὰ τοῦ πείσματός των τούτου.

Ὁ παλαιοκομματισμός, ἀφ' οὗ ἐπὶ ἡμέρας τώρα προσεπάθησε νὰ ἀποκοιμίσῃ τὸν λαὸν βαυκαλίζων αὐτὸν μὲ τὴν ἰδέαν τῆς πραγματώσεως τοῦ πλέον τολμηροῦ του ὀνείρου, ἀποβάλλει πλέον τὰ προσωπεῖον καὶ ἐμφανίζεται περισσότερον ἢ ὅσον ἐνομίζετο ἀναιδής.

Διότι δὲν γνωρίζομεν πῶς ἄλλως ἂν ὄχι ὡς ἀναιδεῖαν δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσι τὰ ὅσα κατ' αὐτὰς γράφει ὁ Κυβερνητικὸς τύπος, ἐπιχειρῶν νὰ δικαιολογήσῃ καὶ τὴν τελευταίαν αὐτὴν κατάπτωσιν τῶν τόσον παραβόλων του αἰσιοδοξιῶν.

Τὸ ἐπιχείρημα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, λέγει, ἐπέτυχε,

Καὶ ἐπέτυχεν ἔστω καὶ ἂν δὲν κατελήφθη ἡ Κωνσταντινούπολις, ἔστω καὶ ἂν διὰ τῆς Κυβερνητικῆς ἀφροσύνης ἀπωλέσθη καὶ πᾶσα ἐλπὶς καταλήψεώς της ἐν τῷ μέλλοντι.

Τὸ ἐπιχείρημα ἐπέτυχε μόνον διότι ἡ Κυβέρνησις εἶχε προμελετήσει καὶ τὴν πιθανότητα τῆς ἀποτυχίας του.

Καὶ ἡ πρόβλεψις τῆς πιθανότητος ταύτης ἀποτελεῖ ἐπιτυχίαν κατὰ τὸν Κυβερνητικὸν ἐγκέφαλον πάντοτε, ἐπιτυχίαν διδοῦσαν εἰς τοὺς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ παράγοντας τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσουν παράτασιν τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀνοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου των.

Περὶ τὸν στόχον τοῦτον στρέφεται σήμερον ἡ ὅλη προσπάθεια τῶν Κυβερνητικῶν κύκλων.

Ἡ Κυβέρνησις δηλοῖ ἀπεριφρόστως διὰ τῶν ὀργάνων της, ὅτι θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἀρχὴν διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ ὁλόκληρον τὴν σειρὰν τῶν ὑπ' αὐτῆς ἀπεφασισθέντων μέτρων.

Τὸ σχέδιον τῆς Ζυβερνήσεως δὲν περιελάβανε μόνον τὴν κατὰ τῆς Κων)τόλεως ἐνέργειαν.

Πλὴν αὐτοῦ ὑπῆρχον, μᾶς τὸ ἀναγγέλλουν σήμερον τοῦτο τὰ Κυβερνητικὰ ὄργανα, καὶ ἄλλα μέτρα καὶ ἄλλη σειρὰ ἐνεργειῶν, αἵτινες πρόκειται νὰ ἐκδηλωθῶσι κατ' ἐναλαγήν.

Εἰς αὐτὴν τὴν τραγικὴν ὁμολογίαν καταλήγει σήμερον ὁ Κυβερνητικὸς τύπος κατόπιν τόσων ἐνθουσιωδῶν του αἰωρισμῶν.

Τὴν ἀξίαν της δὲν θὰ τὴν κρίνομεν σήμερον.

Οὔτε παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἐπεξηγήσωμεν ἡμεῖς σήμερον πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ τὴν νέαν αὐτὴν Κυβερνητικὴν κακοπιστίαν, ἐρχομένην νὰ κλείσῃ σειρὰν ὁλόκληρον παρομοίων τοιούτων, ὧν αἱ γνωσταὶ συνέπειαι βαρύνουσι τὴν Ἑλληνικὴν μοῖραν ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ τραγικοῦ Νοεμβρίου.

Τὴν νέαν ταύτην Κυβερνητικὴν ἀπόπειραν δύναται νὰ τὴν κρίνῃ καὶ νὰ τὴν ἐννοήσῃ καὶ μόνος πλέον ὁ Ἑλληνικὸς λαός.

Ὁ λαὸς ὁ γνωρίζων κατὰ πόσον εἶναι ἀληθὴς ὁ Κυβερνητικὸς ἰσχυρισμὸς περὶ ἐπιτυχίας τοῦ κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως πομφολυγώδους ἐγχειρήματος.

Ὁ λαὸς ὁ γνωρίζων κατὰ πόσον δύναται νὰ ἀποβλέπῃ μετ' ἐμπιστοσύνης εἰς τὰς ὑποσχέσεις τῶν ἀνοήτων του Κυβερνητῶν.

Καὶ τὰς κρίσεις του ταύτας καὶ τὰς ἀντιλήψεις του εἶναι φρονεῖμον καιρὸς νὰ ἐκδηλώσῃ πλέον κατὰ τὸν μᾶλλον κατηγορηματικὸν τρόπον ὁ Ἑλληνικὸς λαός, θέτων ἄπαξ διὰ παντὸς τέρμα εἰς τὰς ἀτελευτήτους δολιχοδρομίας τῶν μικρανθρώπων οἵτινες διιχειρίζονται σήμερον τὰ Ἐθνικά του πράγματα, ἐξαναγκάζων αὐτοὺς νὰ παύσουν τὸ ἐπικίνδυνον παιγνίδιον ὅπερ ἐννοοῦσι νὰ συνεχίσωσιν εἰς βάρος του.

Ἤδη ὅτε ἐξητμίσθησαν τελείως οἱ μωροὶ ἐνθουσιασμοὶ διὰ τὰς περιφήμους σοβαρὰς ἀποφάσεις τῶν κυρίων αὐτοτελῶν, εἶναι νομίζομεν καιρὸς νὰ ἀναληφθοῦν καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες τοὺς ἐπροκάλεσαν καὶ τοὺς προέβλεπον τὸ ἀσφαλὲς τῆς σημερινῆς ψυχρολουσίας.

Νὰ ἀναληφθοῦν ἐγκαίρως ὅμως, πρὶν ἢ ἐκ τῆς ψυχρολουσίας ταύτης ἐπέλθῃ τοιαύτη ψῦξις εἰς τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δυσμοίρου λαοῦ, ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατον πλέον εἰς αὐτὸ νὰ ζήσῃ.

Ὁ λαὸς καλεῖται ὑπὸ τῆς φωνῆ τῆς ἰδίας του σωτηρίας νὰ ἐνεργήσῃ ἄπαξ τοὐλάχιστον ὡς Προμηθεὺς ἀντὶ νὰ ἀναμείνῃ νὰ ἀγρηνήσῃ Ἐπιμηθεὺς ὡς πάντοτε.

Εἶναι δὲ καιρὸς νὰ ἀκούσῃ πλέον τὴν φωνὴν ταύτην.

Αὔριον ἴσως θὰ εἶναι πολὺ ἀργά.

Αὔριον ἴσως πᾶσα κίνησίς του θὰ εἶναι ὄχι μόνον περιττὴ ἀλλὰ καὶ ἀδύνατος.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΜΟΝΟΝ Η ΚΕΡΑΣΙΑ

Ὁ Μιστοκλῆς ἐξω φρενῶν χθὲς διὰ τὰς δηλώσεις τοῦ Λοΰδ Τζώρτ.

—Μὰ ἐσύ ἠσουνα ἐνθουσιασμένος, Μιστοκλῆ.

—Τί ἤθελες νἆμαι, ρέ. Ποῦ ξέρω γὼ ἀπὸ Σολομωνική; Πήγα στὰ σπίτια τῶν προφυλουγράδων κι' εἶχανε πανηγύρι καὶ κάνανε στὴν ὑγειά τοῦ Ἐγγλέζου. Τί διάολο! Πέτσινα ἔχουνε στὸ κεφάλι τους γιὰ μυαλό, λέω πίτουρα γιὰ νὰ μὴ πῶ κανένα χειρότερο λόγο, τὸ ὁποῖον σερωτιᾶ τὸ σύλλογο. Τὸ λοιπόν, γιὰ νὰ καταλάβετε, πάου πάλε χαρούμενος χτές νὰ μάθω καὶ κανονάρι, τὸ ὁποῖον γιὰ δάνειο, γιὰ πόρισμο Κωνσταντινούπολις καὶ τὰ τοιαῦτα. Καὶ τοὺς βρίσκω μὲ δέκα πήχες μούρη. Τί πάθαμε, ρὲ προφυλουγράδες;

Τί πάθαμε, λέει ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς.

Τί ἄλλο νὰ παθαίνομε, τὸ δποῖ ν ἐμηγιάτι ἄνοστο ὁ Λοΰδ Τζώρτ. Ἀγαπάει ὅλο τὸ κόσμο ἡ Ἀγγλία, ἔξω ἀπὸ ἐμᾶς καὶ τοὺς ἡμέτερους. Τὸ ὁποῖον, δηλαδὴ, ἂν δὲν παρουμε πόδι νὰ μὴ περιμένουμε ἐπιστήριξι. Μὰ σεῖς εἴπατε κ. προφυλουγρὲ, τὸ ὁποῖον ἡ Ἀγγλία ἔγινε φασισιανή.

Εἴπαμε ξέπαμε. Ψέμματα εἴπαμε.

—Καὶ τώρα τί κάνουμε; Τί σοῦ εἶπαν οἱ προφυλουγροί;

—Τί νὰ ποῦνε! Δὲν ἀπολείπεται παρὰ ἡ κεφαλά. Μὲ δαύτη ὅσο κρατηθοῦμε στὴν ἀξουσία. Καὶ κατόπι νἠφουρᾶ ἀποφάγαμε. Ὄ,τι μασήσατε μασήσατε καὶ κάνετε καὶ οἰκονομία γιὰ τὰ παραταίφω!!

Ο ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

Η ΝΕΑ ΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ἀθῆναι, 1 Αὐγούστου.— Τὴν κυβερνητικὴν αἰσιοδοξίαν διεδέχθη ἀπό τινων ἡμερῶν ζωηρὰ ἀνησυχία διὰ τὴν νέαν φάσιν τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα, κατόπιν τῶν διαφωνιῶν αἵτινες προέκυψαν ἐν Λονδίνῳ μεταξὺ τῶν Συμμάχων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Γερμανικῶν ἐπανορθώσεων.

Ἡ Κυβέρνησις ἤρχισε νὰ ἀισθάνεται ὅτι εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ πάλιν τὴν λύσιν τοῦ ἐξωτερικοῦ προβλήματος ἐξ ἐξερεύνησεως τρόπον λήξεως τῆς σημερινῆς ἀκμαιοτάτης, ἡ ὁποία ἀποβαίνει ἀπὸ παντὸς ἀπόψεως ἐπιζήμια διὰ τὸ Κράτος.

Κυβερνητικαὶ ἀνησυχία

Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ὁριστικῶς νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὰ μέτρα περὶ τῶν ὁποίων προεβλέφθη ἤδη οἱ ἀρμόδιοι παράγοντες κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας αὐτῶν συσκέψεις, καθὼς εἶχον ἀνακοινωθεῖ πρὸ τινος χρόνου τινὲς ἐκ τῶν κορυφαίων ὑπουργῶν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶνε γεγονὸς ὅτι αἱ τελευταῖαι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πληροφορίαι τῆς Κυβερνήσεως πᾶν ἄλλο εἶναι ἢ ἐνθαρρυντικαὶ διὰ τὴν λύσιν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ζητημάτων.

Νέον διάβημα

Κατόπιν τούτου, ἡ Κυβέρνησις, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν της ὅτι τοιουτοτρόπως δικαιοῦται ἡ ἀκριβεστέρα τῆς σημερινῆς καταστάσεως εἶνε ἀποφασισμένη νὰ προβῇ εἰς νέον διάβημα πρὸς τὰς Συμμαχικὰς Κυβερνήσεις, ἐκθέσῃ μετὰ τὸν τερματισμὸν τῆς Διασκέψεως τοῦ Λονδίνου, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ζητῇ παρ' αὐτῶν ὅπως ἐπισπεύσουν τὴν λύσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος.

ΠΕΡΙ ΤΑΣ ΠΟΛΥΘΡΥΛΟΥΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΤΑ ΠΡΟΗΓΗΘΕΝΤΑ ΤΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ Λ. ΤΖΩΡΤΖ

Αἱ ἐπιστρατεῖαι αἱ ὁποῖαι ἐπῆλθον ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ πρακτικῶν τῆς ἱστορικῆς πλέον δηλώσεως τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ κ. Λόϋδ Τζώρτζ εἶναι αἱ ἑξῆς:

Ὁ βουλευτὴς Κεννοῦοοῦ προὐκάλεσε τὸ ζήτημα περὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ. Ὑπεμνήσθη τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ, γενομένην κατὰ τὸ ἔτος τοῦ 1918, ὅτι δὲν ἐζητοῦντο καὶ ἐδεδοτο τὴν Τουρκίαν ἐκ τῆς προτεινούσης τῆς ἡ ἐπ' τῶν ἀλυσίων καὶ περιφήμων χώρων τῆς Θράκης καὶ τῆς Ἀνατολίας, ἐστῶν τῆς τουρκικῆς Φυλῆς. Ἐπηρώτησε, πῶς ἡ ἐγγύησις αὐτὴ ἐξεπληρώθη καὶ πῶς τοῦτο ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ἀντικείμενον συμφωνιῶν.

Ἀνεφέρομενος εἰς τὴν ὅτι αὐτοῦ ὡς ἐκπλαγεῖσαν χαρακτηρισθεῖσαν ἀναφορὰν τοῦ Κωνσταντινουπόλεως καταλήφθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, ὁ ἐντιμος κύριος εἶπεν ὁ μισεὶς Κωνσταντῖνος, ἐπιθυμεῖ νὰ στεφθῇ Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἁγίας Σοφίας. Πόσαι ἐλπίδα ἐπιτυχίας θὰ εἶχον οἱ Ἕλληνες νὰ κατορθώσουν τοῦτο, ἂν ἡμεῖς δὲν ἐνικῶμεν τοὺς Τούρκους διὰ τῆς βοηθείας τῶν Μουσουλμάνων ὑπηκόων μας;

Προφανῶς ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς εἶνε ἀπωφασισμένος ν' ἀρνηθῇ ὅπως ἐγκαταλείψῃ τὰς θέσεις του ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Τὸ μόνον μέσον προλαβόντος τοῦτου ἦτο νὰ σταματήσωμεν τὸν πόλεμον, ἐὰν ἡ χώρα αὕτη εἶνε ἑτοίμη νὰ ρυθμίσῃ πρὸς τὸ μέρος τῆς τὴρήσῃ ἐν συμπράξει μετὰ τῶν Γάλλων καὶ Ἰταλῶν ἐνομίζεν, ὅτι ἡ εἰρήνη δύναται νὰ ἐπέλθῃ. Ἐν τῇ ἐκστρατείᾳ τοῦ τουρκικοῦ ἐθνικισμοῦ ἐξηγείρατεν ἐπιθυμόνων δύναμιν καὶ τὸ χειροτέρον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ συμβῇ εἰς τὴν Βρεττανικὴν Αὐτοκρατορίαν θὰ ἦτο Ἑλληνικὴ νίκη.

Ὁ ἐκπλαγεὶς Γαλλῶν εἶπεν ὅτι κεφθῆκον τῆς Βουλῆς εἶνε νὰ ἐξεύρῃ πῶς ἠνατον μεσον διὰ νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὰς ἀποῖαίας ὠμότητας καὶ νὰ ἐπανοιφθῇ τὸ ἐμπόριον. Ἡ δυσκολία τῶν Τούρκων ἐθνικιστῶν, ἦτο ὅτι ἀν ἀπεστρατεύον τὸν στρατὸν, θὰ ἐστερεῦντο τῶν μέσων τοῦ ἐλέγχου ἐπὶ μεγάλου ἀριθμοῦ ἀνδρῶν. Ἦτο ὀλίγον ἀπρεπὲς διὰ τινα μέλη τοῦ Κοινοβουλίου νὰ κατακρίνωσι τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰς προσπαθείας της πρὸς εἰρηνοποίησιν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Θὰ ἦτο ἴσως ἦτα διὰ τὴν χώραν ταύτην, ἂν οἱ Ἕλληνες ἐνίκων ἂν καὶ ἀμφέβαλε περὶ τούτου, ἀλλ' ἤθελε νὰ εἶνε ἐντελῶς βέβαιος, ὅτι τοῦτο δὲν θὰ ἦτο ἦτα διὰ τὸν χριστιανισμὸν, ἂν οἱ Τοῦρκοι ἐκδιώξων τὴν χώραν. Εἶνε καὶ ἔξχῃν ἀναχωρία πολιτικὴ Ἀγγλικὴ καὶ ὄχι Ἑλληνικὴ ἢ Τουρκικὴ.

Ὁ στρατηγὸς Σορτς εἶπεν, ὅτι ἴσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον εἰρήνη πρέπει ν' ἀποκατασταθῇ ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ.

ΤΟ ΑΚΡΙΒΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟν

Εἰς τὸ φύλλον τῶν «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύονται τὰ ἐστενογραφημένα πρακτικὰ τῶν τελευταίων πολυφόρτων δηλώσεων τοῦ Λόϋδ Τζώρτζ, ἐκ τῶν ὁποίων μεταφέρομεν ἐνὶ λόγῳ τὴν περίοδον τὴν ἀναφερομένην εἰς τὰς αἰτίας τῆς μεταστροφῆς τῆς πολιτικῆς τῶν Δυνάμεων ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος:

«Τὸ ἀντικεῖμενον ἀπαιτεῖται ἐπίσης καὶ ὡς πρὸς τὴν τιμωρίαν τοῦ ἐπὶ ἡ κατάληψις τῆς Σμύρνης ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἶνε ἐπὶ ὁλοκλήρου ἔργον τῆς κ. Μ. Βρεττανίας. Ἡ διαστροφὴ ὅλης αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως ὀφείλεται εἰς ἐπιτροπὴν διορισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Λοΰτζιαν ἐν Ἀθήναις, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀντεπροσωπεύετο ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία, ἡ Ἀμερική, ἡ Ἰαπωνία καὶ ἡ Μεγάλη Βρεττανία. Ἡ τελευταία ἀντεπροσωπεύετο εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ὑπὸ ἑνὸς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων πολιτικῶν τῶν ἀποικιῶν, τοῦ Σὰρ Ρόβερτ Μπόρδεν, ὅστις, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἦτο ἄθωμας κυριοτάτων ἰδεῶν, ἐτυγχανε πρὸς τούτοις ἔξοχος νομικὸς, εἶδε δὲ καὶ τὴν δόξαν ἀπαλλαγὴν τοῦ Φοβερὸν Ὄρφεν.

» Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνεκάλυψεν ὅτι ἡ Σμύρνη καὶ τὰ μετ' αὐτῆς συνεχόμενα διλάπτα ὡ φαλλον τὰ δοθὲν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι ἦτον κατ' ἔρχῃν ὡς πρὸς τὰ συμφέροντα καὶ ὡς πρὸς τὴν ἱστορίαν. Αὐτὸ δὲν ἦτο μόνον ἡ ἄποψις τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἐπαφίσταν τὴν ἰδίαν γνώμην. Ἡ μόνη Δυνάμις ἡ ὁποία ἀδέμιστον ἐξέφρασε γνώμην ἦτο ἡ Ἰταλία. Ἦτο φοσικώτατον τὸ ὅτι ἡ Γαλλία διὰ λόγους πολὺ γνωστοὺς ἤλλαξε ἐκτοτε γνώμην. Δὲν ἐφαινόλθησε μεταλλαγὴ πολιτικῆς ἐκ μέρους τῆς χώρας ταύτης. Μεταβολὴ πολιτικῆς ἐπῆλθεν ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ μέρους ἄλλων Δυνάμεων.

» Ἡ πτῶσις τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ ἡ ἄνοδος τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου εἰς τὸν θρόνον ἐδημιούργησε ψυχρότητα τῆς δημοτικῆς γνώμης ἐν Γαλλίᾳ, ἐπίσης δὲ ἀναμφιβόλως καὶ ἐνεδόθη (ἐν Ἀγγλίᾳ), ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος. Σκοῦδκστέτη μεταβολὴ ἐπῆλθεν ἐν τῇ Γαλλικῇ Δημοσίᾳ Γνώμῃ. Δὲν πιστεύω ὅτι θὰ ἐπήρχετο οἱαδήποτε ἐξ αὐτῶν ἀναμπλιὼν ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος παρέμενεν εἰς τὴν Ἀρχήν.

Ἡ ἀπῆρχή του, ὡς ἑνὸς ἐκ τῶν μεγίστων ἐλληνικῶν πολιτικῶν ἐν Εὐρώπῃ, θὰ ἦτο τρανεῖ διὰ νὰ κρατήσῃ τὴν Γαλλικὴν Δημοσίαν Γνώμην πιστὴν εἰς τὰς ἀρχικὰς της ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ἀλλὰ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὑπῆρξεν ὁ πλέον ὠμοφαγὸν ἐχθικὸν πράξεων ἀπέναντι τῶν Συμμάχων, οἵτινες ἐπλήρωσεν θαθθτατα τὴν Γαλλίαν, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἐκπλήρωσαμε ὀυδόλως ἐπὶ τῷ γεγονότι, ὅτι ἡ Γαλλικὴ δημοσία γνώμη ὠργισθη κατὰ τῆς Ἑλλάδος, διότι αὕτη ἐπροτίμησε νὰ τηρῇ πιστὴ τὸν Βασιλέα αὐτῆς.

Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ἐτάθη πιστὴ ἀπέναντι τοῦ Βασιλέως αὐτῆς, τοῦτο εἶνε ἰδικὸς της λογαριασμός. Πρέπει νὰ κρίνωμεν τὸ ὅλον ζήτημα συμφώνως πρὸς τὴν ἀξίαν του. Προκαλῶ τοιουτοτρόπως μεταβολὴ εἰς τὴν Συνθήκην τῶν Σεβρῶν».

ΤΟ ΚΟΛΠΟ ΕΖΗΜΙΩΣΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΜΑΣ

Ρώμη, Ξένος διπλωμάτης, ἔδωσε τὴν ἑξῆς εἰκόνα τῆς καταστάσεως, ὡς ἑβδομοσυνῆ ἀπὸ τὸ τελευταῖον ἀκατανόητον κόλπο τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

— Εἰς μάτην προσπαθῶ νὰ ἐννοήσω καὶ κατανοήσω τὸν λόγον, ὁ ὁποῖος ἤγαγε τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ ἄπλοον πρᾶξικόπημα (ὁ ἔξυος διπλωμάτης δὲν γνωρίζει τὴν ἐσωτερικὴν μικροπολιτικὴν μας καὶ ἀγνοεῖ τὰ διάφορα ἐφέμερα ἐξαπατήσεως καὶ ἀποκοιμίσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κοινῆς Γνώμης). Διότι καὶ ὁ μᾶλλον ἀβαὴς καὶ ἔνεος τῶν διπλωματικῶν μυστικῶν καταλαβαίνει πολὺ καλὰ ὅτι ἀντὶ ὠφελείας ἐγένοντο ζημίας πρόξενοι οἱ δύο πράξεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

« Ἐνόμιζεν αὐτὴ ὅτι θὰ τῆς ἐπιτρέπετο νὰ κατακλίσῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν; Ἀλλ' αὐτὸ δὲν τὸ εἶχεν ἀκόμη κατορθώσῃ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς πτώσεώς του ὁ Βενιζέλος ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐν τούτοις λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἀγγλίας καὶ ὁ ὁποῖος ἀνέμενε τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν ὅπως πραξικοπήσῃ, ἔχων ὅλως τὴν συγκατάθεσιν καὶ τὴν ἠθικὴν βοήθειαν τοῦ Λόϋδ Τζώρτζ. Ἡ σημερινὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ τίνος καὶ ἐπὶ ποίων γεγονότων ἀβάσιζε τὴν ἐλπίδα τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὠσαύτου ὅσον κ ἀδ ἀτου δὲ αὐτὴν ἐπιχειρήσασα; Ἀς ἐλθωμεν τώρα εἰς τὸ Μικρασιατικὸν ζήτημα. Καὶ ἐτ' αὐτοῦ δὲν εἶχε καμμίαν ἐλπίδα μὲ τὸ κόλπο ποὺ ἔκαμε νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ποθητὸν τοῦ πολέμου τέρμα. Θὰ ἦτο ἀποτελεσματικὸν τὸ σχέδιον αὐτὸ ἂν ἐλαμβάνετο ἐκ συμφώνου μετὰ μιᾶς μεγάλης δυνάμεως, ὅπως παραδείγματος χάριν νὰ εἰδοποιήσῃ προκαταβολικὸς τοὺς ἄλλους ἐνδιαφερομένους καὶ δὴ τὴν Ἰταλίαν. Ἀλλ' ἡ σημερινὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀγνοεῖται πολὺ καλὰ ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ δοσοδῇ ἐπὶ ὀδεμιᾷ; ἐξωτερικῆς συμπαθείας, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ὑποστηρίξεως.

Καὶ πάλιν τὸ ἀποτέλεσμα ὅλης αὐτῆς της γνάφης: Ὅτι τὸ Ἀνατολικὸν παραπέμπεται εἰς τὰς Ἑλληνικὰς καλένδας. Διότι ἀν διὰ τὴν Ἀντάντ ἦτο δύσκολος ἡ λύσις τοῦ καὶ πρότερον, φαντασθῆτε πόσον θὰ εἶνε δυσκολωτέρα τώρα ὅτε ἐπῆλθον οἱ δύο νέοι παρίπλοκα, αἱ ὁποῖαι, σημειωτέον, κατέστησαν τὴν Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν δυσμενεστέρας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, λόγῳ τοῦ φόβου τὸν ὁποῖον ἔχουν ἀπέναντι τῶν Ἑλληνικῶν πρᾶξικοπημάτων.

Καὶ ἐτὶ ἐνῷ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, δὲν ἠμπορῶ νὰ καταλάβω πῶς σκεπτομένη, ἤπιζε διὰ τοῦ κόλπου της αὐτοῦ νὰ τοχύνῃ τὴν λύσιν τῶν ἐνδιαφερόντων αὐτῶν τὴν πρωτεύουσα, φαντασθῆτε πόσον θὰ εἶνε δυσκολωτέρα τώρα ὅτε ἐπῆλθον οἱ δύο νέοι παρίπλοκα, αἱ ὁποῖαι, σημειωτέον, κατέστησαν τὴν Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν δυσμενεστέρας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, λόγῳ τοῦ φόβου τὸν ὁποῖον ἔχουν ἀπέναντι τῶν Ἑλληνικῶν πρᾶξικοπημάτων.

Καὶ ἐτὶ ἐνῷ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, δὲν ἠμπορῶ νὰ καταλάβω πῶς σκεπτομένη, ἤπιζε διὰ τοῦ κόλπου της αὐτοῦ νὰ τοχύνῃ τὴν λύσιν τῶν ἐνδιαφερόντων αὐτῶν τὴν πρωτεύουσα, φαντασθῆτε πόσον θὰ εἶνε δυσκολωτέρα τώρα ὅτε ἐπῆλθον οἱ δύο νέοι παρίπλοκα, αἱ ὁποῖαι, σημειωτέον, κατέστησαν τὴν Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν δυσμενεστέρας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, λόγῳ τοῦ φόβου τὸν ὁποῖον ἔχουν ἀπέναντι τῶν Ἑλληνικῶν πρᾶξικοπημάτων.

Καὶ ἐτὶ ἐνῷ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, δὲν ἠμπορῶ νὰ καταλάβω πῶς σκεπτομένη, ἤπιζε διὰ τοῦ κόλπου τοῦ ὁποῖον ἔχουν ἀπέναντι τῶν Ἑλληνικῶν πρᾶξικοπημάτων.

Καὶ ἐτὶ ἐνῷ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, δὲν ἠμπορῶ νὰ καταλάβω πῶς σκεπτομένη, ἤπιζε διὰ τοῦ κόλπου τοῦ ὁποῖον ἔχουν ἀπέναντι τῶν Ἑλληνικῶν πρᾶξικοπημάτων.

Η ΑΠΕΙΛΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Κων)πολις, 30.— Ἡ «Πλερρῆ», γράφουσα περὶ τῶν ἑλληνικῶν στρατιωτικῶν συγκεντρώσεων, δὲν συμμερίζεται τὴν γνώμην τῶν τουρκικῶν ἐπεινων φύλλων, ἀτινα χαρακτηρίζουσιν ὡς ἑλληνικὰ ὅνειρα καὶ χιμαίρας τὰς εἰς τὴν μεθόριον τῶν Ματρῶν ἑλληνικὰ; συγκεντρώσεις στρατοῦ. «Ἡ διατήρησις, λέγει ἡ «Πλερρῆ», τοιούτων δυνάμεων εἰς ὀλίγα ἀπὸ τῶν πύλων τῆς Κων)πόλεως χιλιόμετρα οὐτε ὄνειρον εἶνε οὔτε χίμαιρα, ἀλλὰ ἀνέφελε ἔκτακτον σημαίνει καὶ κάποιον μυστικὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἀγνοοῦμεν. Εἶνε σκληρὰ πραγματικότης τὸ ὅτι διὰ τὴς ἀηνεκοῦς καὶ ἀοξόσης συγκεντρώσεως ἑλληνικῶν δυνάμεων, παρὰ τὴν ἀντίστασιν τῶν Συμμάχων, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ δημιουργήσῃ γεγονὸς τετελεσμένον διὰ τὴς κατοχῆς τῆς Κων)πόλεως».

Ἡ Ἄγκυρα ἀποκρούει προκαταβολικῶς

Κων)πολις, 31. Ὁ ἐν Παρισίοις ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἀγκύρας Φαρὴς δέῃς ἀγγέλλει ὅτι αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἀντάντ πρόκειται νὰ ἀσχοληθῶσι προσεχῶς ἐκ νέου περὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, προβαίνουσαι εἰς νέας προτάσεις πρὸς τὴν Ἄγκυραν καὶ καλοῦσαι αὐτὴν νὰ δεχθῇ τὰς προτάσεις τῆς 26ῆ Μαρτίου. Ἡ Κυβέρνησις ἔτ' Ἀγκύρας ἀπήντησεν εἰ τὸν Φαρὴς δέῃν, ὅτι αἱ ρηθεῖσαι προτάσεις οὐδεμίαν ἔχουσι πιθανότητα νὰ γίνωσι δεκταί, δ' ὁ καὶ ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς ἀναλογα διαβήματα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

*Τ

Υπεύθυνος: Ι. ΠΑΡΙΤΣΗΣ

Της Ημέρας

Η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

τοῦ Λονδίνου ἐιεραμάισε τὰς ἐργασίας της χωρίς καὶ νὰ καταλήξῃ εἰς ἕνα οἱονδήποτε συμβιβασμὸν τῶν δύο ἀντιθέτων ἀπόψεων 'Αγγλίας καὶ Γαλλίας, χωρὶς τὰ ἁπλοποιήσῃ ἔστω καὶ μίαν γραμμὴν τοῦ τόσον πολυπλόκου προβλήματος τῶν Γερμανικῶν ἐπινορθώσεων.

Ἀμφότερα τὰ ἀντιγνωμοῦντα μέρη μακρὰν τοῦ νὰ δεχθῶσι μείωσιν τῶν ἐξ ἀρχῆς ἐντεθεισῶν ὑπ' αὐτῶν ἀπόψεων, ἐτέμειναν τοὐναντίον μέχρι τελευταίας στιγμῆς καὶ παρ' ὅλην τὴν πίεσιν τὴν ἐξασκηθεῖσαν ἐπ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Συνδιασκέψει ἀντιπροσώπων τῶν ἄλλων κρατῶν εἰς τὴν φανατικὴν αὐτῶν ὑποστήριξιν.

Ὑπὸ τοιούτους λοιπὸν ὅρους δὲν ἦτο δυνατὸν ἢ νὰ ἐπέλθῃ τὸ ναυάγιον τῆς Συνδιασκέψεως.

Καὶ ἐπῆλθεν.

Ἡ Συνδιάσκεψις τοῦ Λονδίνου ἔκλεισε τὰς πύλας της ἀφίνουσα τὴν Εὐρώπην εἰς μίαν σοβαρὰν κατάστασιν ἐκρύθμου ἀβεβαιότητος.

Καὶ ὁ μὲν Λοὶδ Τζόρτζ, ὅσπερ μηνύων 'Αχιλλεὺς ἔσπευσε νὰ ἀποσυρθῇ εἰς τὴν ἐξοχὴν, ὁ δὲ Πουανκαρὲ, ἐγκαταλειφθεὶς ἐν Λονδίνῳ, ἐβιάσθη νὰ ἀπέλθῃ εἰς Παρισίους; ὅπω; συνκεφθῇ μετὰ τῆς Κυβερνήσεώς του ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως.

Τὴν ἐντύπωσιν ἦν ἡ Εὐρωπαϊκὴ κοινὴ γνώμη ἐδοκίμασεν ἐκ τῆς τοιαύτης τροπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς διασκέψεως βλέπει πανεὶς εἰς τὰ σχετικὰ τοῦ Τύπου σχόλια.

Καὶ οἱ μὲν Γάλλοι κατηγοροῦν τὸν Λοὶδ Τζόρτζ ἐπὶ φιλογερμανισμῷ οἱ δὲ Ἄγγλοι τὸν Πουανκαρὲ ἐπὶ σωβινισμῷ.

Καὶ οἱ μὲν ὅμως ὅπως καὶ οἱ δὲ συμφωνοῦν ἐπὶ τῆς γνώμης, ὅτι παρ' ὅλα ταῦτα ὁ τόσον διατυμπανισθεὶς κίνδυνος Ἀγγλογαλλικῆς ῥήξεως δὲν ὑφίσταται καὶ ὅτι δὲν πρέπει τὰ ἀποκλείεται ἡ ἐλπὶς μελλοντικῆς συμφωνίας ἴσως ἐν ἄλλῃ συνδιασκέψει εὐτυχεστέρᾳ τῆς τοῦ Λονδίνου.

Καὶ αὐτὸ θὰ γίνῃ ἀσφαλῶς.

Καὶ θὰ γίνῃ διότι τὸ ἐπιβάλλουν τὰ συμφέροντα, τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τῶν δυο γνωμοῦντων σήμερον λαῶν.

ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ὅμως ἀπόψεως ἡ ἐπεθοῦσα Ἀγγλογαλλικὴ διαφωνία καὶ ἡ συνεπεία ταύτης διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς συνδιασκέψεως τοῦ Λονδίνου, ἀποτελεῖ γεγονὸς ἀναμφισβητήτου σπουδαιότητος καὶ συσμενείας.

Εἶναι φυσικὸν ὅτι κατόπιν ταύτης ὅλα τὰ ὑπὸ λύσιν Εὐρωπαϊκὰ ζητήματα θὰ παραμείνουν ἐκκρεμῆ. Ἐν δὲ ἐκ τῶν ζητημάτων τούτων, διὰ τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπερπαραλείτης ἡ Ἀγγλογαλλικὴ συμφωνία, εἶναι καὶ τὸ Ἑλληνικόν.

Τοῦτου ἐκκρεμοῦντος ἡ Ἑλλὰς ἀνακάζεται καὶ πάλιν, παρ' ὅλας τὰς περὶ τοῦ ἀντιθέτου παραδόξους αἰσιοδοξίας ἐνίων κύκλων, νὰ συνεχίσῃ τὴν δύσκολον προσπάθειαν ὑπὸ τὰ βάρη τῆς ὁποίας κινδυνεύει νὰ καμφθῇ σήμερον καὶ μάλιστα ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς μέχρι τοῦδε συνθήκας, παρακολουθουμένη ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐχθροτήτων καὶ ἐστερημένη τῶν συμπαθειῶν ἐκείνων, ἡ συνδρομὴ τῶν ὁποίων τὴ ὑπῆρξεν ἄλλοτε πρόθυμος τόσον.

Κατὰ πόσον τοῦτο τοῦτο εἶναι σύμφωνον μὲ τὰς εὐχὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀσθ. γνωρίζει ὁ λαὸς οὗτος.

Ἀ Ὅστις γνωρίζει ἐπίσης καὶ κατὰ πόσον τὸ νέον τοῦτο κατάστημα τῶν ὑποθέσεών του εἶναι σύμφωνον πρὸς τὰς τόσον θορυβώδεις πρὸς αὐτὸν ὑποσχέσεις τῶν Κυβερνητῶν του, ὧν ἄνευ ἀσφαλῶς ἡ Ἑλλὰς θὰ εὑρίσκετο πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς εὐτυχοῦς μετὰ τὴν νίκην εἰρηνεύσεως.

Καὶ ὅμως παρ' ὅλα ταῦτα οἱ ἄνθρωποι οἱ εἰς τοιοῦτον κρίσιμον σημεῖον περιαγαγόντες τὴν πατρίδα των ἄξιοι λουθοῦν νὰ παραμένουν ἀκόμη εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ δὲ λαὸς νὰ τοὺς ἀνέχεται.

Ἀλλ' ἕως πότε πλέον;

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ,

λέγουν αἱ σημεριναὶ ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις ἀντιλαμβανομένη τοῦ; διὰ τὰ ἀν νὰ μὰς πράγματα ἐμφανιζομένους κινδύνους συνέπειᾳ τῆς παρατάσεως τῆς σημερινῆς των ἀκκρεμότητος—ἤτις δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀσφαλῆς πλέον—ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς νέον βιάδημα πρὸς τοὺς συμμάχους ζητοῦσα τὴν μεσολάβησιν των πρὸς τερματισμὸν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς διαφορᾶς.

Τ. εἶδος θὰ εἶναι τὸ βιάδημα τοῦτο ἀγνοοῦμεν μέχρισ γιᾶς καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἐπιθυμητὸν ὁ κοινωμένος νὰ ἀναμένωμεν τὴ ἐκβίβασιν τοῦ διὰ τὰ τὸ κρίνωμεν.

Φρονοῦμεν ὅμως ἀδιαστάτως ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐξυπηρέτει πολὺ κλοτερον τὴν χωρὰν καὶ θὰ ἐτερματίζεν ἀπὸ τὴν σημερινὴν τῶν ὑποθέσεων τῆς ἀκκρεμότητα, ἐὰν ἀντὶ νὰ ἀσχολῆται μὲ διαπραγματεύσεις καὶ διαβήματα, ἔπαυε νὰ κυρτιτῇ πρὸς τὴν θέσιν τῆς εἰς ἄλλους ἐκπνοὺς καὶ σώσαν ὅτι ἡ εἰκοσάμηνος δράσις τῆς ἀφῆκεν ἀρθὶν καὶ ἀφόνοσα σαγχοῦνος εἰς τὸ Ἑλληνικὸν λαὸν τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐνεργειῶν ἐκείνων, ἅτινι ἐς θὰ τῷ ἐπέτρεπεν νὰ κατελάβῃ καὶ οὐδὲ τὴν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν συμμάχων θέσιν τ ο

Αὐτὴ εἶ αὶ ἡ μεγ λειτέρα καὶ ἀσφαλὴς ἡ μὸ ἡ ὑπηρεσία ἡ; ἡ διάφαλος Κυβέρνησις θὰ π ρέιχεν εἰ τὴν χώραν.

Καὶ θὰ εἶχε μεγαλειτέραν σημασίαν ἐὰν ἐπιθυμοῦνα πρὸς τὴν ἀνάκαθῆ εἰς τοῦτο ὀπὸ τοῦ λοιπὸ γ τὰ τρόπον τὸν ὁποῖον ἴσως δὲν ἐλπίζει.

Ἡ καρδία ἐκκινοῦσ ἐστοχῶς μόνον διὰ τοῦ τρόπου τούτου εἶνε πλέον δυνατὸ νὰ τερματισθῇ.

Καὶ θὰ τερματισθῇ τοιουτοτρόπω;.

Τοῦτο ἀποδείκνυ ὁ ἡμέρα; καὶ μᾶλλον ἀμφισβήτητον.

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

Η ΝΕΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΠΝΟΥ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ ΠΟΓΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΜΠΕΚΙΟΥ

Ἀπὸ προχθὲς οἱ κάτοχοι κοτίων κεκομμένου καπνοῦ, σιγαρέττων, πούρων καὶ τουμπεκίου προσῆγον αὐτὰ εἰς τὸ Καπνοκοπτήριον πρὸς συμπληρωματικὴν διδαίωσιν τοῦ φόρου καὶ σφράγισιν τῶν κοτίων δ.' εἰδικῆς σφραγῖδος τῆς νέας προσθέτου φορολογίας.

Τὰ μὲ φέροντα τὴν εἰδικὴν ταύτην σφραγῖδα ἀπὸ σήμερον 4 Αὐγούστου θὰ κατασχωνται.

Η ΕΝΙΑΙΑ ΠΟΙΟΤΗΣ ΑΡΤΟΥ

Ἀπὸ ἀφίριον δὴν Αὐγούστου ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἐν Ἀθήναις ἡ ἐναρξὶς τῆς παρασκευῆς ἑνιαίας ποιότητος ἄρτου.

Εἰμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ πάλιν ὁ' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόφασις, λόγῳ τῶν προκαθισῶν διαφορῶν μεταξὺ ἀρτοεργατῶν καὶ ἀρτοποιῶν καὶ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ κατὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν λεπτομερειῶν.

Η ΤΑΧΥΤΗΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ἐπανειλημμένως ἐγράψαμεν περὶ τῆς ταχύτητος τῶν αὐτοκινήτων τῶν κυκλοφορούντων ἐντὸς τῆς πόλεως. Οἱ ἐπὶ τῆς προκυμαίας καθήμενοι θὰ ἐφρεθῶν κάποτε ὠμισμένος ἐντὸς τῆς θαλάσσης ἐνόσῳ δὲν μετρίαζουν οἱ ὀδηγοὶ τὴν ταχύτητα τῶν ὑπ' αὐτῶν ὀδηγουμένων αὐτοκινήτων.

ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΚΕΡΜΑΤΑ

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Θησαυροῦ διὰ νέας ἐγκυκλίου του πρὸς τὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς ἐνιστῇ ὅπως αὗται ἐντείνωσι τὰς προσπαθείας των διὰ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν καταδίωξιν τῶν ἐξαγόντων λαθρίως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μεταλλικὰ ἑλληνικὰ κέρματα.

Κπίσης τὸ ὑπουργεῖον ἀπεφάσισε ὅπως ἀποσῇ καὶ τὰ ἐλάχιστα μεταλλικὰ κέρματα ἄτινα κυκλοφοροῦσι σήμερον, καθ'ὅσον ἐντὸς ὀλίγου θὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν τὰ νέα τοιαῦτα τὰ παραγγελθέντα εἰς Ἀγγλίαν.

ΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΟΙ ΝΕΟΙ ΔΕΚΑ ΦΟΡΟΙ

Σήμερον πρὸ μεσημέρας ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀλεβόπουλος, ἀνερχόμενος εἰς τὰ Ἀνάκτορα, θὰ ὑποβάλῃ πρὸς κύρωσιν εἰς τὸν Βασιλέα τοὺς δέκα φορολογικοὺς νόμους οἵτινες θὰ ἐθεμελιώθησαν μέχρι σήμερον. Οἱ νόμοι οὗτοι, δημοσιευθέντες εἰς τὸ φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως», θὰ τεθῶσιν ἀμέσως εἰς ἐφαρμογήν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφικόντο ἐκ Κοζανῶν οἱ κ. κ. Εὐάγ. Γιαλαντζέλης καὶ Ἀθαν. Χαραλάμπου;.

ΔΟΚΙΜΑΙ ΒΕΝΖΙΝΑΡΟΤΡΩΝ FORDSON

Ἔφθασεν ὁ πρὸ πολλοῦ ἀναμενόμενος ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑταιρείας Αὐτοκινήτων «Ford» καὶ Βενζιναρότρων Ford Son *Κύριος* N. Stanillas *ὅπως διδάξῃ τοὺς ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεῖ γενικοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἄνω ἐργοστασίων κ. κ. Ι Κοντέλλη καὶ Σας τὸν χειρισμὸν τῶν Βενζιναρότρων* Ford Son *οὕτοι δὲ πάλιν εἰ; τοὺς ἀγοραστάς των.*

Τὰ ἐν λόγῳ Βενζινάροτρα ἀπεδείχθησαν τὰ τελειότερα τοῦ κόσμου, διὰ τὰ προτερήματά των. Ἐκτὸς τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς, σπορᾶς, θερισμοῦ, καὶ ἀλωνισμοῦ, εἶναι κατάλληλα δι' οἱανδήποτε βιομηχανικὴν ἐργασίαν, ὡς κινητήριος δύναμις, λ. χ. διὰ μεταφορὰν φορτίων ξυλουργείας, ἀντλίας, ὁδοῤῥοκτήρας.

Ἀντοχή, δύναμις, καὶ ἀξία, ἀσυναγώνιστος.

Ἡ Ἑταιρία ἐγγυᾶται τὰ ἀντικαταστήσῃ δωρεὰν ὅλα τὰ ἐξαρτήματα τὰ ἀποτελοῦντα τὰ Βενζιναρότρα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς χρήσεως θὰ ἀποδειχθοῦν ἐλαττωματικά, τόσον διὰ τὸ ὑλικόν, ὅσον καὶ διὰ τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 7ην Αὐγούστου 4ην μ.μ. θὰ γίνωσιν δημοσίαι δοκιμαὶ εἰς τὸ κτῆμα τοῦ κ. Δημητρίου Γ. Βαμβούρη εἰς τὴν θέσιν Βαργιά, καὶ προσκαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ παρευρεθῶσιν.

Πληροφορίαι ἐνταῦθα εἰς τὰ Γραφεῖα μας καὶ εἰς τὸ Καφενεῖον τοῦ Κυρίου Ἀχιλλέως Τριλιανοῦ Βαργιᾶς.

Μυτιλήνη τῇ 2α Αὐγούστου 1922

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΕΛΛΗΣ & Σια

ΘΕΑΜΑΤΑ

Ο ΝΑΝΤΑΣ

Ὑπέρχον ἔργον τοῦ Ζολὰ ὁ «Ναντᾶς» μὲ σπουδαῖον κοινωνικὴν ὑπόθεσιν, ἐκτελεσθέν μέσα στὰ μαγευτικὰ τοπεῖα τῶν Πυρηναίων προωρίσθη διὰ τὴν σήμερον ἐπεφρεία Ζοὺρ—Φιέ, τοῦ «Ζαπκιέου».

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΑΛΕΑ

Καθὼς ἐλέγαμε προφῆς; ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὄντητοὶ ποὺ αὐτοχήσανε νὰ ἀποκτήσουν πίνακας τοῦ Μαλέα, δικτιωματικὼς θὰ ὑπερτρόνται διότι γιὰ πάντα ἀπολαμβάνοντες τὴν φόση θὰ θυμοῦνται γιὰ καλὰ τὸν καλλιτέχνη μας ποὺ καὶ αὐτοὶ ἄθεαι, γιατὶ πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν ἔπρεπε νὰ τὸν στενοχωρίσουμε πολὺ γιὰ νὰ μὰς κάμῃ τὴ σουρπρ; αὐτήν, μὰς ἐκίνησε τὴν αἰσθητικήν μας ποὺ τωρὰ καὶ κάμποσο χρόνο κοιμᾶται τὸν Βαρούχειον ὕπνον. Καὶ τωρὰ τὰ Μυτιληνιάκὰ σπλοκία θὰ κιμπρώνουνε γιατὶ κοντὰ στὰ ἄλλα καλλιτεχνήματά τους θὰ περιπλείσουν ζηλοτύπως καὶ τοὺς πίνακας τοῦ Μαλέα μπε μὲ δὴν λόμη καὶ ἀν αἰσθάνεται ὁ καλλιτέχνης ποὺ τοῦ τοὺς ἀφιερέσαμε, γιατὶ κιμμιὰ στιγμὴ δὲν ἐπιφέρκε ὅταν τοὺς ἔκανε νὰ τοὺς δώσῃ γιὰ χρήματο, ἀλλὰ τοὺς ἔκανε γιὰ νὰ εὐχαριστήσῃ πρῶτα πρῶτα τὸν ἑαυτόν του καὶ ὕστερα τοὺ; θαυμαστὰς του ὅτεν κιμμιὰ φορὰ τὸν ἐστενοχωρέσανε πολὺ νὰ τοὺς τοὺς δείξῃ, ὅπως τελειωτεία συνέβη μὲ τὸν γράφοντα τὰς ὀλίγας ἀτέχνους αὐτὰς γραμμὰς, ὁ ὁποῖος πάντως ξένος πρὸς τὴν τέχνην ἐθαυμάσθη πρὸ τῆς τέχνης, ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ θησαυροῦ ὅσεις ἦτο καὶ εἶναι ἀκόμη κλεισμένος μέσα στὸ φτωχικό του καλλιτεχνικὸ καλυβάκι.

Ἐλέγαμε λοιπὸν ὅτι τὰ σαλόνια τὰ Μυτιληνιάκὰ θὰ κιμπρώνουν διότι ἀπὸ τώρα καὶ ὕστερα θὰ περιπλείσουν τέτοιους θησαυροὺς;. Καὶ πῶς εἶναι ἐπὶ παραδείγματι δυνατὸν νὰ μὴ κιμπρώνῃ ὁ Π. Κοῦκπας μὲ τὸν διακοσμητικὸν πίνακα τοῦ Μολὶα ποὺ θὰ κρεμάσῃ μὲ περιφάνεια στὸ περίκομφον σαλονάκι του, ἢ ὁ κ. Σιφναίος μὲ τὸν ἄλλο πίνακά του τὸν γ.μάτον ἀπὸ Ἀττικὸ φῶς καὶ χάρ, ἢ ὁ καλλιτέχνης τῆς πένας Σ. Παπανικόλας μὲ τὴν σωμβολικὴ σύνθεσι του ἢ ὁ ποιητικὸς Δ. Ροσσέλλης μὲ τὸν ἐκφραστικὸν Αἰγυπτιακὸν πίνακά του ἢ ὁ τέως σονδέλιος Δ. Σμυρνάιος μὲ τὴν σονατπάζοσαν δόσιν τοῦ Ἥλιου, ἢ ὁ Θ. Βλαχάκης μὲ τοὺς μυστηριώδεις πίνακας του Ἀδὰν ὁ καὶ τοῦ Ν Ἀτσο ἢ ὁ Κ. Κα ἀκης μὲ τὸν ρωμαντικὸ Βόσπορο του κεβὼ; καὶ ὁ Δ. Σφναίος μὲ τὸν Πόρτον τοῦ Λιβόρνο ἢ ἡ Δεσποινὶς Κασσάπογλου μὲ τὸ πνα ἀ τοῦ Λιβόνου, κεβὼ; καὶ ἡ Δηλὶς Τσουρουστούλου μὲ τὸν δμ ιν τοῦ Νείλου χωρὶς νὰ ὑστερῇ ὁ ἀγαπητός; Τοτὸς μὲ τὸ σονερπιστικὸ σκίτσον του ποὺ σὰν εἰδικὸς στὰ σκίτσα τὸ ἐδιάλεξε μέσα μὲ τόσους σονερπιστικοὺς καὶ ἐκβαμβωτικοὺς πίνακας.

Καὶ τόσοι ἄλλοι ποὺ μὲ τοὺς τέως πίνακας τοῦ Καλλιγνη μὰς εἶτινες κατὰ κοινὴν ἀξίωσιν ἐξετάθησαν ἔχουν χαρολεκτικὸς ἐστοελλαθῇ.

Arnides

† ΚΥΡΙΑΚΟΥΔΑ Σ. ΛΥΚΟΥΡΙΝΟΥ

Θανοῦσα προχθὲς εἰς τὸ ἄθος τῆς ἡλικίας της ἐκηδεύθη χθὲς σὰν ἀφεμᾶς ἡ *Κυριακοῦδα Σ. Λυκουρίνου* ἐνθέτασα εἰς ἐκθὸ πένθος πολυφίλτατον ἀδελφὴν καὶ ἀδελφοὺς.

Ἡ «Σάλπιγξ» διαβιβάζοσα τὰ θερμὰ της συλλοπητήρια πρὸς τὴν οἰκογένειάν της εὐχεται αὐτὴ κοθφον τὴν Ἀιοδικὴν γῆν καὶ τὴν μνήμην ἀμάραντον.

ΚΛΟΠΗ ΖΩΩΝ

Προχθὲς συνελήφθησαν ἐν Μηθύμνῃ ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν ὀργάνων οἱ Ὀθωμανοὶ Χ' Ἀλῆ Μεμὲτ Ξ σμὴλ καὶ Μεμὲτ Τσιοὺς, κατηγορούμενοι ἐπὶ κλοπῇ 17 ζώων ἐκ τοῦ χωρίου Σιβριτζὶ τῆς ἀπέναντι Μικρασιατικῆς ἀκτῆς.

Τὰ κλοπέ.τα ζῶα μετέφερον εἰς τὴν νῆσον μας καὶ ἐπώλησαν αὐτά.

Οἱ δράσται ἀπεστάλησαν εἰς τὴν ἐνταῦθα εἰσαγγελίαν διὰ τὰ περαιτέρω.

Μ. ΧΑΤΖΗΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Χειρουργὸς ἐπιστήμων ὀδοντοϊατρὸς, διπλωματοῦχος ἐκ Κων)πόλεως. Ἐκ τῶν ἰδρυτῶν καὶ μέλος τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Κων)πόλει Ἑλλήνων Ὀδοντοϊατρῶν

Ἐκριζώσις ἡ θεραπεία τῶν πασχόντων ὀδόντων καὶ ῥιζῶν κατὰ τοὺς κανόνας τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης. Κατασκευὴ τεχνητῶν ὀδόντων ἐκ πλατίνης, χρυσοῦ καὶ κοσσοτοῦβα σπουδαιοτέρας φυσικότητος μετὰ καλλιτεχνίας, στερεότητος καὶ τιμὰς λογικάς.

Δέχεται ἐν τῇ κλινικῇ του συνοικίᾳ Ταξιαρχῶν, οἰκ. Ε. Σφανοῦ χρεοχρόνο ὁρ (πρὼην Γονατά) παρακαλεῖται τῆς οἰκίας τοῦ κ. Μαρκουλῆ καὶ Ἀνδρονίκου καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς ἀπὸ 9—12 π. μ. καὶ 3—6 μ. μ. Τοῖς πτωχοῖς δωρεὰν ἀπὸ τῆς 6—7 π. μ.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ τὸ κυνήγιον εἰς τὸ κοιμήσιον Βάστρι.

3—5 *Αἱ ἰδιοκτήτριαι*

κ. Σάντζερ.

»Διὰ τὴν τελευταίον τοῦτον λόγον καὶ δι' ἄλλους, ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῶν Γαλλικῶν κύκλων ὅτι ἐὰν ἡ Διασκέψις τοῦ Λονδίνου ἀπολήξῃ εἰς ῥήξιν, ἡ ῥήξις αὕτη δὲν θὰ εἶναι γενική.

»Εἰς περίπτωσιν ναυαγίου τῆς Διασκέψεως ὁ κ. Πουανκαρὲ θὰ ἀκθέσῃ ἀνωμίτον τοῦ κόσμου ὅτι τὸ ναυάγιον δὲν ὀφείλεται εἰς αὐτόν, ἀλλὰ εἰς τὸ ὅτι οἱ Βρεττανοὶ ζὰν τηροῦν τοὺς ὅρους τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλιῶν, τὴς ὁποίας ἡ Γαλλία ἀποτελεῖ τὴν μόνην ἐγγύησιν. Μετὰ τοῦτο ὁ κ. Πουανκαρὲ θὰ ἀναμείνῃ ἐπὶ τινα χρόνον, ὅπως ἴδῃ τὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων, προτοῦ προβῇ εἰς χωριστὴν δράσιν ἐναντίον τῆς Γερμανίας.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἰδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία «Σάλπιγγος»

Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας

Ἀριθ. 106 *ΑΘΗΝΑΙ 3 Αὐγούστου ὥρα 2.50 π. μ.*

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κατὰ τὰς ἐκ Βερολίνου εἰδήσεις ἡ ἐπέτειος τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας ἑωρτάσθη μεγαλοπρεπῶς καθ' ἅ τασιν τῆς Γερμανίαν, κυρίως ὅμως εἰς τὸ Βερολίνον ὅπου αἱ σχετ.κοὶ ἑορταὶ προσέλαβον ἀσυνήθη ἐπιβλητικότητα.

ΣΟΒΑΡΑΙ ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑΝ

Τηλεγροφοῦσιν ἐκ Λονδίνου ὅτι εἰς τὴν Πορτογαλλίαν ἐξεράγησαν σοβαραὶ ταραχαί.

ΒΟΜΒΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΟΔΟΥΣ ΤΗΣ ΛΙΣΑΒΩΝΟΣ

Εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Λισαβῶνος ἐρρίφθησαν ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν πλεῖσται βόμβαι. Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας μὴ δυνηθεὶς νὰ προλάβῃ τὴν ἔκκρηξιν τῶν ταραχῶν ηὐτοκτόνησε.

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΤΩΝ—ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΘΟΥΝ

Συμφώνως τῷ κανονιστικῷ Διατάγματι τῆς προσκλήσεως τῶν κληρωτῶν τῆς κλάσεως 1923, οἱ κληρωτοὶ Μυτιλήνης, Πλωμαρίου, Μηθύμνης, Λήμνου καὶ Σαμοθράκης θὰ παρουσιασθοῦν εἰς Μυτιλήνην.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΜΕΡΙΚΗΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ

Κατ' ἀσφαλεστάτας πληροφορίας μετὰ τὴν κατάταξιν τῶν κληρωτῶν πρόκειται νὰ μεταφερθοῦν εἰς τὴν ζώνην τοῦ ἐσωτερικοῦ οἱ ἔφεδροι τῶν κλάσεων 1912—1913α καὶ 1913β.

ΠΥΡΠΟΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΛΑΣΗ

Συνεπείᾳ τῶν τελευταίων κυνικῶν καυμάτων εἰς πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος σημειοῦνται πυρκαϊαὶ δασῶν.

ΠΟΙΑΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΕΠΙΘΥΜΕΙ Η ΑΓΚΥΡΑ

Ὁ Ἄγγλος στρατηγὸς Τάουσενδ ἐπιστρέψας ἐξ Ἀγκύρας εἰς τὸ Λονδῖνον, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀγκύρας ἐπιθυμεῖ τὴν συνομολόγησιν εἰρήνης ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐκκενώσεως τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΡΟΔΟΛΦΟΣ Γ. ΡΑΛΛΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΟΝ

ΚΕΛΙΒΙΕ

Τὸ ἐπιβατικὸν «ΤΑΝΤΑ» ἀναχωρεῖ τὴν Τετάρτην 3 Αὐγούστου ὥραν 10 μ. μ. διὰ Δαρδανέλλια καὶ Κων)πολιν.

Τὸ «ΑΜΠΑΣΣΙΑ» ἀναχωρεῖ τὸ Σάββατον 6 Αὐγούστου ὥραν 10 μ.μ. διὰ Δαρδανέλλια καὶ Κων)πολιν.

Τὸ ἐπιβατικὸν «ΤΑΝΤΑ» ἀναχωρεῖ τὴν Κυριακὴν 8ην Αὐγούστου ὥραν 8 μ.μ. διὰ Σμύρνην, Χίον, Ρόδον, Ἀττάλειαν, Μερσίναν, Ἀλεξανδρέτταν, Ἀποδίκειαν, Τριπολιν, Βηρυττὸν, Κάϊφφαν, Γιάφφαν, Πορτ-Σαΐδ καὶ Ἀλεξάνδρειαν

Τὸ «ΑΜΠΑΣΣΙΑ» ἀναχωρεῖ τὴν Τετάρτην 10 Αὐγούστου ὥραν 11 π. μ. διὰ Σμύρνην, Πειραιὰ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Καθήκόν μου θεωρῶ στοιχειῶδες ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω πρὸς τὸν διαπρεπῆ ἰατρὸν τῆς πόλεως Πλ. Φωκαΐας Ἀχμὲτ Σοσκρὴ Βέϊν τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου, ὅτι διὰ τῆς ταχίστης καὶ λίαν ἐπιτυχοῦς διαγνώσεως τῆς σοβαροτάτης ἀσθενείας τῆς συζύγου μου ἔσωσε τὴν ζωήν της ἐκ βεβαιοτάτου κινδύνου.

Παλαιὰ Φωκαΐα 2 Αὐγούστου 1922

Ὁ Ἐξγνωμων

Παναγιώτης Τσράνης

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ μὲ ἄμεσον παράδοσιν τὰ εἰς τὴν ἀποδάθρον Δικαλῆ Καφενεῖον καὶ Ξενοδοχεῖον ὄνομα τῶν Ἀδελφῶν Βατιλείου. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Δ. Κονιαλῇ ἐν Δικαλῇ καὶ τῷ κ. Γεωργ. Κοκκινέλῃ (Ποτοποιοῦ τὸν Ματθαίου ἐνταῦθα).

1—4

ΜΙΑ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Χωρὶς νὰ θέλω νὰ διαρημίσω καὶ νὰ κολακεύσω τὸν κ. Ἐμμαν. Χωριτινόπουλον ἐκ καθήκοντος καὶ ἐξ ἰδίας μου ἀντιλήψεως ὡς παθόντος καὶ θεραπευθέντος ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς αὐτὸν διὰ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα ἅτινα ἀποδεδείχθησαν οἱ ὑπέρχοι κηλεπ.δε σμοί του, τοὺς ὁποίους κατεκτήσατο μετὰ τῆς μεγαλυτέρας ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας. Τοῦτο δὲν εἶνε ἰδιόν μου μόνη γνώμη ἀλλὰ ὅλων τῶν ὑπ' αὐτοῦ θεραπευθέντων μετὰ τῶν ὁποίων ἔτυχε νὰ ὁμιλήσω περὶ τούτου, θεωρῶ δὲ τὴν ἐκ Μυτιλήνης μελετωμένην ἀναχώρησιν του ὡς μέλλουσαν νὰ στερήσῃ τὸν τόπον μας ἐνὸς θαυματουργοῦ κάνεσου χρησιμοποιοῦ καὶ ἐργατικοῦ διὰ τοὺς πάσχοντας τῆς Νήσου, οἵτινες ἄτερ ἔχοντες ταξειδεῖν πολυδάπανα ἔχουσιν πλείστον ὅσον τὴν ἀρίστην, θεραπείαν.

6—10 *Παναγιώτης Κρανιδιώτης*

ΔΗΛΩΣΙΣ

Εἰς τὸ ἐνΚυβωνεῖον Ὁ ὁλοπωλεῖον τῶν κ. ΑΔΕΛΦΩΝ ΓΑΛΑΚΤΙΔΗ ἔφθασαν δλως νέαι ἐκδόσεις ὁ δλίων τῶν καλλιτέρων Ἑλλήνων καὶ ξένων συγγραφέων. Ἐπίσης τὸ ἴδιον κατάστημα ἀναλαμβάνει τὴν κατασκευὴν σφραγῖδων παρὰ τοῦ καλλ